

Sönd f Domsöndagen 3 årg, "Det saliga skådandet", Kållereds kyrka 2011-11-13

Den dagen, säger Herren Gud,
låter jag solen gå ner vid middagstid
och lägger jorden mörk på ljusa dagen.

10Jag vänder era fester i sorg
och alla era sånger i klagan,
jag klär alla höfter i säckväv
och låter alla gå med rakat huvud,
jag sänder sorg som efter ende sonen
och låter slutet bli en bitter dag.

11Ja, den tid kommer,
säger Herren Gud,
då jag sänder hunger över landet -
inte hunger efter bröd,
inte törst efter vatten,
utan efter att höra Herrens ord.

12Då skall de irra från hav till hav,
driva omkring från norr till öster
och söka efter Herrens ord,
men de skall inte finna det.

(Amos 8:9-12)

20Vårt hemland är himlen, och därifrån väntar vi också den som skall rädda oss, herren Jesus Kristus. 21Han skall förvandla den kropp vi har i vår ringhet så att den blir lik den kropp han har i sin härlighet, ty han har kraft att lägga allt under sig. 1Stå därför fasta i Herren, mina kära bröder som jag älskar och längtar efter, ni som är min glädje och min segerkrans. (Fil 3:20-4:1)

20Tillfrågad av fariseerna om när Guds rike skulle komma svarade han: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. 21Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det. Nej, Guds rike är inom er." 22Till lärjungarna sade han: "Det skall komma en tid då ni längtar efter att få uppleva en enda av Människosonens dagar men inte får det. 23Man skall säga till er: Där är han, eller: Här är han. Spring inte dit de pekar, rusa inte efter dem. 24Ty liksom blixten flamlar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag. 25Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte. 26Som det var i Noas dagar, så skall det bli under Människosonens dagar. 27Folk åt och drack, gifte sig och blev bortgifta, ända till den dag då Noa gick in i arken och floden kom över dem och gjorde slut på dem alla. 28Eller som på Lots tid: folk åt och drack, köpte och sålde, planterade och byggde, 29men den dag då Lot lämnade Sodom regnade eld och svavel från himlen och gjorde slut på dem alla. 30Likadant blir det den dag då Människosonen uppenbaras. (Luk 17:20-30)

Finns här någon som tycker, eller i alla fall har tyckt, att det är roligt med adventskalendrar? Det gör jag! :-) Börjar ju bli säsong för sådana nu. I mataffären, framme vid kassorna har jag sett chokladkalendrar.

Om man går till någon heminredningsbutik eller kristen bokhandel kan man faktiskt hitta en eller annan gammaldags, utan choklad i. En med motiv från stallet i Bibelns julevangelium. Texten här[visa kalendern]. När ni äldre här var barn var det kanske det var bibelmotiv på alla kalendrar nästan? Och var den riktigt fin kanske glitter också? :-)

Vad är det som är spännande och roligt med den gamla sortens chokladlösa adventskalendrar? Kan det vara att bilden på framsidan, den man såg från början, sakta förändras när luckorna öppnas. Det som tidigare varit fördolt och hemligt blir uppenbart. Kanske ni också som barn längtade efter att få öppna nästa, få se lite mer.

Idag berättar Jesus för oss om Guds rike, om vad som är synligt för oss nu och vad som en gång ska bli synligt för oss, när Jesus kommer tillbaka. Det är lite som att Jesus i texten idag berättar för oss om att vi lever i ett slags stor adventskalender... Advent betyder ju ankomst... Jesu ankomst. Ett lika viktigt tema för Domsöndagen som för julen.

Adventskalendrar i november, fram till Domsöndagen, kanske vore något att inför tills nästa år?

Vad var det Jesus sade om Guds rike? ..."**Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det, eller: Där är det.**" Det är som att vi lever i Guds stora adventskalender där inte så många luckor är öppnade än. Guds rike är här, men vi ser det inte klart än, för den luckan har ännu inte blivit öppnad.

Det är mycket i livet med Gud som våra jordiska ögon inte kan se. Jag vet inte om ni suckar över det ibland. Jag skulle vilja se nu. Som ett barn som vill öppna alla luckor i sin adventskalender på en gång. :-)

Vi ser inte Guds rike, även om vi hör talas om att det händer saker: blinda ser, lama går. Gud *själv* får vi inte se, men vi erfar att Han finns. Och *Jesus* vandrar inte längre med jordisk kropp ibland oss, så att vi skulle kunna se Honom. Brödet och vinet i *nattvarden* kan se ut som vanligt bröd och vin. Och *den helige Ande* kan vi inte se. Men med våra *hjärtan* och med vår *ande* kan vi ana... att det finns mer.

Ok, så Guds rike är dolt för oss. Men för det har vi ju inte blivit klokare på vad Guds rike är? Så, vad är det?

Vi behöver veta att på grekiska, det språk som Bibeln är skriven på, så är "rike" (*basileia*) tätt knutet till att vara kung (*basileios*). Det är inte så mycket ett specifikt landområde, som vi kanske lätt tänker. Svea rike, Sverige, och så ser vi en karta av Sverige framför oss. På bibliska betyder rike oftast regentskap, själva "kungandet". Så vad betyder då *Guds rike*? Jo, det är det sammanhang där *Gud* regerar, där *Gud är kung*.

Av människorna kring Jesus fanns det nog en del som trodde att Han skulle bli kung på jorden och ställa allt tillrätta för Israels folk. Men så förklarade Jesus: **Guds rike (Guds regentskap) är inom er.**

Är Guds rike inom oss? I mitt liv och ditt liv. Här får vi tillfälle att fundera lite över oss själva och hur våra liv ser ut. *Vem är kungen eller drottningen i mitt liv? ... Vem är det som jag tillåter att styra och regera?*¹

Är det Gud som är kungen? Är det jag själv? Mitt arbete? Min make eller maka? Mina studier? Föreningen? Mina barn? Mina föräldrar? Mina vänner? Alkohol? Mina rädslor? TV? ... *Vem är kungen eller drottningen i ditt rike?*

Och är det en god kung eller drottning du har? Någon du vill ska där?... Nu, så här i Domsöndagstid kan det vara ett bra tillfälle att städa i vårt inre och kasta ut kungar och drottningar som inte gör något gott arbete i våra riken. Och göra plats för den eller de vi vill ska vara där.

Det kanske inte hör din och min vardagsstädning? Det säger jag utan att veta vad ni har för städvanor. Men kan vara värt att göra ibland - ungefär som att rengöra bakom köksspisen. ;-) Det är viktigt att välja sin kung eller drottning noggrant: den som får makt i våra liv att påverka oss på djupet.

Varför är det här med Guds rike och att Gud är kung så viktigt? Är det viktigt? Jo, släpper vi in Gud som kung i våra liv här på jorden så är vi också i kontakt med Guds eviga rike. De är en helhet. Gud vill regera utifrån himmelska stadgar i våra hjärtan redan nu.

Detta: att låta Gud vara kung - det är *ett sätt* att förklara vad det är att tro på Gud.

¹ Vem formar mina attityder? ...Mina värderingar och prioriteringar? ... Hur jag använder mina pengar och min tid? ...Vem formar hur jag ser på mig själv?

I det här med att det samma Guds regentskap här och nu som i Guds himmelska rike ligger också en allvarlig varning. Om någon inte tror Honom om att vara en god kung nu, varför skulle han eller hon då vilja vara hos Honom i evighet? (Då är det mest barmhärtiga Han kan göra att låta oss få som vi vill.) Men om vi erfar här och nu att Gud är god, då är det en fantastisk gåva Gud ger oss.

Fortfarande finns lite tid att välja vem som ska få styra i våra liv.

Det kan hända att en del av oss bär sår efter människors svek. Sår som gör det svårt för oss att våga släppa in någon i våra liv... också Gud. Såren kan göra att vi inte kan tro eller känna att Gud är god... Kanske är han god mot andra, men inte mot mig. ... Jag tror att Gud själv och en god själavårdare: en präst, en diakon, kanske en psykoterapeut kan hjälpa dig på vägen. Du måste inte leva i ensamheten i inte våga släppa andra nära. Men det kan kännas tryggare att fortsätta göra det. Försök ta mod till dig och pröva att ta kontakt med någon, ge någon chanser att försöka hjälpa dig. För om vi har en verkligt god Gud som vill ha en personlig relation till oss var och en, så är det inte värt att stå utanför.

Psalmisten påminner oss om att Gud är en god kung som älskar sitt folk och som vill det väl. **"Salig är den som har Jakobs Gud till sin hjälpare... Han sätter sitt hopp till HERREN, sin Gud, till honom som har gjort himmel och jord och hav och allt som finns i dem, till honom som är trofast för evigt... som skaffar rätt åt de förtryckta och ger bröd åt de hungriga... HERREN befriar de fångna, HERREN öppnar de blindas ögon... HERREN reser upp de nerböjda... HERREN älskar de rättfärdiga... HERREN bevarar främlingar och styrker faderlösa och änkor... men de ogudaktigas väg gör han krokig... HERREN är konung i evighet, din Gud, Sion, från släkte till släkte. Halleluja!"** (SFB Ps 146:5-10)

Som ni nog har märkt är det här en predikan som mycket handlar om att se, och att se Gud. Vi ska få se Honom träda fram som kung, i härlighet och ära... Vi kommer inte kunna missa det. **Ty liksom blixten flammar till och lyser upp hela himlen från horisont till horisont, så skall Människosonen visa sig på sin dag.** Det kan kännas främmande och skrämmande när Jesus talar om sig själv med så stora ord, så mycket kraft.

Gud vet att vi blir rädda för Honom, när Han visar sig i all sin makt. Ni kanske har sjungit Domsöndagspsalmen "Guds Son en gång i morgonglans"? "*Han är*

densamme som han var, men klädd i härlighet. Med solens krona blir han krönt och stjärnors diadem." Han är densamme som vi har lärt känna Honom här...

Ödmjukhetens och de mjuka hjärtanas konung som en gång låtit sig bli dödad av oss... Och samtidigt den majestätiske, ärans konung, Herren härskarornas Gud.

Att få se Gud sådan Han är har både en allvarlig och en underbar sida - precis som Gud själv. Och om han är den som han varit så kan vi räkna med att Han kommer att vara barmhärtig med oss, mycket barmhärtig. Och det verkar som att Gud själv längtar efter att få öppna luckorna i adventskalendern. Efter att äntligen få göra sig synlig för oss, oss som *Han såg på* med värme medan vi låg i mammas mage, som vi kan läsa i den 139:e Psalmerna i Psaltaren.

Och det här med att *se* - är inte det något väldigt viktigt i våra liv?

Ni har säkert upplevt det. En tiondels sekund när vi passerar någon på gatan och hälsar, men ännu mer de gånger vi på djupet ser in i en annan människa, genom hennes ögon.

Ni som är föräldrar kanske minns när era barn började kunna möta er blick? Eller när ni en längre stund har sett en kär vän i ögonen. Och Gud vet hur mycket vi behöver få se Honom och känna Hans närvaro. Hur vi kan längta efter att få möta Hans blick och Hans kärlek.

Kanske är det därför Han har gett oss en välsignelse som tydligt berättar att Gud ser mot oss och med sin blick försöker möta vår. Något djupt gott. *"Herren låte sitt ansikte lysa över oss och vare oss nådig. Herren vände sitt ansikte till oss."*

En dag, när sista luckan i Guds adventskalender har öppnats. Då ska vi som förundrade barn hos Gud få möta Hans blick, få bo i den. I Bibelns sista verser, i Uppenbarelsebokens 22 kapitel, berättar aposteln Johannes om vad som ska finnas bakom sista luckan. När Jesus, som kallas Lammet, och Gud Fadern sitter på sin tron... som kungar. De ser på sitt folk och låter sin ansikten lysa över dem... över oss:

Guds och Lammets tron skall stå i staden, och hans tjänare skall tjäna honom. De skall se hans ansikte, och de skall bära hans namn på sin panna. Och det skall inte mer bli natt, och ingen behöver längre ljus från någon lampa eller solens ljus, ty Herren Gud skall lysa över dem. (Upp 22:3b-5a)

Vi kommer nu att ha ett par minuters tid för eftertanke. Under tiden kommer vi att få lyssna till musik.